

Vannak a spájzban

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXV. évfolyam, 1. szám, 2021. január 8.

„Legyetek erősek, a választási kampánynak ez még csak a gyenge előjátéka” – írta Áder János 1993. július elsején egy tagsághoz intézett körlevélben. A Fidesz Országos Választmányának akkori elnöke azért ragadott tollat, mert a közélet akkoriban már hetek óta attól volt hangos, hogy a párt nem hajlandó, de valószínűleg nem is tud elszámolni a törvény szerint ingyenesen rendelkezésükre bocsátott pártszékház eladásából származó pénzekkel. Különösen kínossá vált ez akkor, amikor nyár elején a Somogyaszalón tartott frakcióülésen több tag is magyarázatot várt arra vonatkozóan, hogy mire fordították az akkoriban jelentősnek számító összeget. A résztvevők emlékei és jegyzetei szerint Orbán pártelnök és Kövér frakcióvezető zavaros beszámolót adott a pénzügyekről. A röpködő milliókat az ülésen többen megkísérelték összeadni, ám a visszaemlékezéseket rögzítő periratok szerint Kövér László ezt igen határozott hangon tiltotta meg. Tény azonban, hogy a lezáratlan székházügy pontos elszámolásával a párt mára közjogi méltósággá emelkedett, úton-útfélen becsületességet és tisztességet hirdető akkori vezetői mind a mai napig adósak. Elszámolás nincsen, helyette mutogatás van a politikai ellenfelekre. Következmény mégis volt: a Fidesz súlyos veresége az 1994-es választásokon.

2005-ben újabb gyanús ügylet: az unalomig ismert Tokaj-Sárazsadány-történet: Orbán első kormányfői ciklusának idején felesége vállalkozásának (a bíróság ítélete szerint nem) taggyűlési jegyzőkönyve szerint tanácsokat adott állami pénzek tekintetében, amikor kijelentette, „ne mi nyerjük a legtöbbet”. Lehet ezt minősíteni ezeréves, lejárt történetnek, de ne feledjük, a mai nap is ez az ember a kormányfő.